

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ι. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ- ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ Ν. ΑΧΑΪΑΣ

## ΕΡΩΤΗΣΗ

### ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

**Θέμα: «Θα προσφύγει η Ελλάδα στο Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης για την εφαρμογή της Συνθήκης της Λωζάννης για την Ίμβρο και την Τένεδο;»**

Στην απάντησή σας υπ. Αρίθμ. 21/436/499-10/1/2017 αναφορικά με την ερώτησή μου 2180-21/12/2016, απαντήσατε σχετικά για το καθεστώς της Ίμβρου και της Τενέδου ως εξής: «η εκ νέου αναφορά σας στο Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης παραβλέπει το γεγονός ότι για να επιληφθεί το Δικαστήριο της εκδίκασης μιας συγκεκριμένης νομικής διαφοράς, θα πρέπει και η Τουρκία, όπως έχει ήδη πράξει η χώρα μας, να αναγνωρίσει τη δικαιοδοσία του Δικαστηρίου με έναν από τους τρόπους που προβλέπονται από το διεθνές δίκαιο, πράγμα το οποίο δεν έχει συμβεί έως σήμερα».

Δεν σας έθεσα όμως το θέμα της υφαλοκρηπίδας, για το οποίο η Τουρκία δεν δέχεται τη δικαιοδοσία του Διεθνούς Δικαστηρίου. Μην τα μπερδεύουμε.

Θέτω ξεκάθαρα και σαφώς μόνο το θέμα της προσφυγής στο Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης για την εφαρμογή του όρου της Συνθήκης που αφορά στην Ίμβρο και την Τένεδο.

Πρόκειται για το άρθρο 14 της Συνθήκης της Λωζάννης που προβλέπει το καθεστώς διοικητικής αυτονομίας της Ίμβρου και της Τενέδου, το οποίο όμως δεν εφαρμόστηκε ποτέ από την Τουρκία.

Επισημαίνω προς όφελος και χρήση από την πλευρά σας του άρθρου 36 του Καταστατικού του Διεθνούς Δικαστηρίου της Χάγης, εδάφιο 6 το οποίο ορίζει σαφώς το εξής:

«6. Σε περίπτωση διαφωνίας ως προς το αν το Δικαστήριο έχει δικαιοδοσία, το θέμα θα επιλύεται με απόφαση του Δικαστηρίου».

Εδώ θα πρέπει να τονιστεί ότι η Ελλάδα δεν έκανε ποτέ χρήση της δυνατότητας προσφυγής στο διεθνές δικαστήριο της Χάγης, όπως προβλεπόταν ΕΥΚΡΙΝΩΣ στο άρθρο 44 της συνθήκης της Λωζάννης. Το συγκεκριμένο άρθρο δεσμεύει την Τουρκία ως εξής:

«Άρθρον 44.

Η Τουρκία παραδέχεται όπως αι διατάξεις των προηγουμένων άρθρων του παρόντος Τμήματος, εφ' όσον αφορώσιν εις τους μη μουσουλμάνους υπηκόους της Τουρκίας, αποτελέσωσιν υποχρεώσεις διεθνούς συμφέροντος και τεθώσιν υπό την εγγύησιν της Κοινωνίας των Εθνών. Αι διατάξεις αύται δεν δύνανται να τροποποιηθώσιν άνευ της συγκαταθέσεως της πλειοψηφίας του Συμβουλίου της Κοινωνίας των Εθνών.

Η Βρετανική Αυτοκρατορία, η Γαλλία, η Ιταλία και η Ιαπωνία υποχρεούνται δια της παρούσης Συνθήκης να μη αρνηθώσι την συγκατάθεσιν αυτών εις πάσαν τροποποίησιν των ειρημένων άρθρων, ην ήθελε κατά τους νομίμους τύπους αποφασίσει η πλειοψηφία του Συμβουλίου της Κοινωνίας των Εθνών.

Η Τουρκία δέχεται όπως παν Μέλος του Συμβουλίου της Κοινωνίας των Εθνών έχη το δικαίωμα να επισύρῃ την προσοχήν του Συμβουλίου επί πάσης παραβάσεως ή κινδύνου παραβάσεως οιασδήποτε των υποχρεώσεων τούτων και όπως το Συμβούλιον δύναται να ενεργή καθ' οιονδήποτε τρόπον και παρέχῃ οιασδήποτε οδηγίας κρίνόμενος καταλλήλους και αποτελεσματικός εν τη περιστάσει.

Η Τουρκία δέχεται προς τούτοις όπως, εν περιπτώσει διχογνωμίας επί νομικών ή πραγματικών ζητημάτων αφορώντων τα άρθρα ταύτα, μεταξύ της Τουρκικής Κυβερνήσεως και μιας οιασδήποτε των λοιπών υπογραφασών την παρούσαν Συνθήκην Δυνάμεων ή πάσης άλλης Δυνάμεως Μέλους του Συμβουλίου της Κοινωνίας των Εθνών, η τοιαύτη διχογνωμία θεωρηθῇ ως διεθνούς χαρακτήρας διαφορά κατά το γράμμα του άρθρου 14 του Συμφώνου της Κοινωνίας των Εθνών.

Η Τουρκική Κυβέρνησις δέχεται όπως πάσα τοιούτου είδους διαφορά, επί τη αιτήσει του ετέρου των Μερών, παραπέμπηται εις το Διαρκές Δικαστήριον Διεθνούς Δικαιοσύνης.

Η απόφασις του Διαρκούς Δικαστηρίου θα η ανέκκλητος, θα έχη δε την ισχύν και το κύρος αποφάσεως εκδοθείσης δυνάμει του άρθρου 13 του Συμφώνου».

Επειδή παρά την κατάφωρη παραβίαση των δικαιωμάτων της ελληνικής μειονότητας στην Κωνσταντινούπολη, στην Ίμβρο και την Τένεδο, η Ελλάδα δεν έκανε ποτέ χρήση της δυνατότητας προσφυγής στο διεθνές δικαστήριο της Χάγης, όπως προβλεπόταν στο άρθρο 44 της συνθήκης της Λωζάννης.

Επειδή το άρθρο 44 της Συνθήκης δεσμεύει την Τουρκία «χειροπόδαρα» να δεχθεί το Διεθνές Δικαστήριο και τις αποφάσεις του σε σχέση με τα άρθρα της Συνθήκης.

Επειδή σύμφωνα με το Καταστατικό του Διεθνούς Δικαστηρίου της Χάγης, σε περίπτωση διαφωνίας ως προς το αν το Δικαστήριο έχει δικαιοδοσία, το θέμα θα επιλύεται με απόφαση του Δικαστηρίου.

Επειδή δυστυχώς η Ελλάδα για πολιτικές σκοπιμότητες, σχετικές με τις εκάστοτε διεθνείς ισορροπίες τις προηγούμενες δεκαετίες, δεν άσκησε τα νόμιμα δικαιώματα της βάσει των Συνθηκών και του Διεθνούς Δικαίου, με τραγικά αποτελέσματα για τους Έλληνες της Κωνσταντινούπολης, της Ίμβρου και της Τενέδου, αλλά περαιτέρω και της Κύπρου, καθότι η Τουρκία αποθρασύνθηκε, βλέποντας από το 1950 και μετά την ελληνική αβελτηρία, δειλία και αναισθησία.

Επειδή στα Τουρκικά σοβινιστικά σχέδια (Κεμαλιστών και Νέο-Οθωμανών) ακολουθεί η Θράκη και τα Νησιά του Αιγαίου.

Επειδή η Ευρωπαϊκή Ένωση βαίνει σταθερά προς μία περίοδο παρατεταμένης παρακμής, όπερ σημαίνει πολύ μειωμένη δυνατότητα αρωγής της Ελλάδας έναντι της Τουρκίας, αλλά ταυτοχρόνως και παντελώς ανύπαρκτης πιθανότητας η τελευταία να ενταχθεί ποτέ στην ΕΕ.

Επειδή κατόπιν των Αμερικανικών εκλογών, μία εντελώς νέα κατάσταση γεννιέται, όπου ΗΠΑ και Ρωσία δηλώνουν έτοιμες να συνεννοηθούν και να επιλύσουν ζητήματα που εκκρεμούν επί δεκαετίες.

Επειδή μία δικαίωση της Ελλάδας στο Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης σχετικά με την περίπτωση της μη εφαρμογής της Συνθήκης για την Ίμβρο και της Τένεδο, θα έχει τεράστια σημασία όχι μόνο για τα νησιά αυτά, αλλά πολύ περισσότερο για τους Κωνσταντινουπολίτες πρόσφυγες, με την περίπτωση των οποίων μπορεί η Ελλάδα να ασχοληθεί αμέσως μετά.

Επειδή μία δικαίωση της Ελλάδας στο Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης, σχετικά με την περίπτωση της μη εφαρμογής της Συνθήκης για την Ίμβρο και της Τένεδο, θα έχει τεράστια επίπτωση στο εσωτερικό της Τουρκίας και θα «ανοίξει» τα μάτια σε πολλούς πολίτες της Τουρκίας για το πώς λειτούργησε και λειτουργεί ο τουρκικός φασισμός ως εγκληματική κρατική πολιτική.

**Ερωτάται ο κ. Υπουργός:**

**Βάσει όλων των ανωτέρω στοιχείων, θα προσφύγει η Ελλάδα στο Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης για το θέμα δικαίωσης των Ιμβρίων και Τενεδίων και της άμεσης εφαρμογής του άρθρου 14 της Συνθήκης της Λωζάννης;**

Ο ερωτών βουλευτής

Νίκος Ι. Νικολόπουλος

Πρόεδρος του Χριστιανοδημοκρατικού Κόμματος Ελλάδος